Lieta Nr.A42203205
AA43-0139-10/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 3.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneši E.Puriņš un L.Slica,

piedaloties pieteicējai *M.K.*, pārstāvim zvērinātam advokātam Ronaldam Rožkalnam, atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Medicīnas sabiedrības „ARS”” pārstāvei zvērinātai advokātei Kristīnei Stūrītei un trešās personas Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *S.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.K.* pieteikumā par Medicīniskās aprūpes un darbspēju ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijas 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548 un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr.K-10/2005 atcelšanu, sakarā ar *M.K.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 1.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī – SIA) „Medicīnas sabiedrības „ARS”” ārste *M.K.* (turpmāk arī – pieteicēja) izsniedza darbnespējas lapu (turpmāk arī – DNL) „A” (par periodu no 2004.gada 3.septembra līdz 2004.gada 16.septembrim) un DNL „B” (par periodu no 2004.gada 17.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim).

[2] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk arī – VID) 2004.gada 21.oktobra vēstulē Nr.4-14/1335/28392 Medicīniskās aprūpes un darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijai (turpmāk arī – MADEKKI) lūdza izvērtēt pieteicējai izsniegto DNL izsniegšanas pamatotību.

Ar MADEKKI ārstes ekspertes 2004.gada 16.novembra lēmumu lieta Nr.7-25-V-548 izbeigta faktu trūkuma dēļ.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, VID ar 2004.gada 13.decembra vēstuli Nr.4-14/1503/33586 to apstrīdēja.

Ar MADEKKI vadītājas 2004.gada 22.decembra lēmumu apstrīdētais lēmums atcelts un ārstei ekspertei uzdots veikt atkārtotu ekspertīzi.

[3] MADEKKI ārstes ekspertes *I.R.* 2005.gada 4.janvāra atzinumā Nr.7-25-V-548 (turpmāk arī – Atzinums) par pieteicējas darbnespēju un izsniegto DNL „A" un „B" pamatotību secināts, ka pacientei *M.K.* DNL „B" Nr.914 no 2004.gada 17. līdz 27.septembrim izsniegta nepamatoti, ka ārste, izsniedzot minēto DNL, nav ievērojusi Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" (turpmāk arī – Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152) 10.punkta prasības, un ka minētā DNL anulējama, pamatojoties uz šo noteikumu 12.2. un 17.punktu.

Ņemot vērā Atzinumā secināto, kā arī papildus informāciju saņemto no SIA „Lat Charter Airlines" 2004.gada 30.novembra vēstuli Nr.446/2004, kurā norādīts, ka pieteicēja Latvijā ieradusies 2004.gada 19.septembrī, MADEKKI ārste eksperte *I.R.* 2005.gada 5.janvāra lēmumā Nr.7-25-V-548 (turpmāk arī – Lēmums) atzina, ka pieteicējas darbnespēja periodā no 2004.gada 3.septembra līdz 16.septembrim ir noteikta pamatoti un DNL „A" Nr.2665 izsniegta pareizi. Savukārt DNL „B" Nr.914 laika periodā no 2004.gada 17.septembra līdz 27.septembrim ir anulējama.

[4] Ar SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS" 2005.gada 1.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 (turpmāk arī – Rīkojums) tika anulēta pieteicējai izsniegtā DNL „B" Nr.914.

[5] 2005.gada 7.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu un iestādes faktisko rīcību.

Pieteikumā norādīts, ka, atceļot DNL „B", tiek radīta situācija, ka pieteicējai no 2004.gada 17.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim ir nepamatoti kavējusi darbu, kaut arī viņa turpinājusi ārstēties. Savu ārvalstu ceļojumu pieteicēja bija saskaņojusi ar ārstējošo ārsti, kura norādījusi, ka, ņemot vērā pieteicējas veselības stāvokli, nav nepieciešams ierasties uz vizīti 2004.gada 17.septembrī un vienojušās, ka pieteicēja ieradīsies uz vizīti 2004.gada 20.septembrī, kas ticis izdarīts. Ārsta kļūda DNL izsniegšanā nevar radīt personai nelabvēlīgas sekas, ko paredz arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 10.pants.

[6] 2005.gada 23.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteicējas pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka, pamatojoties uz

Lēmumu, kas nebija stājies spēkā, ar SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 anulēta pieteicējai izsniegtā DNL „B”. Pieteicēja lūdz šo rīkojumu atcelt, kā arī norādīja, ka, pamatojoties uz minēto rīkojumu, VID 2005.gada 16.februārī uzteicis darba līgumu ar pieteicēju saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmo daļu.

[7] 2005.gada 28.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts MADEKKI (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka iestāde pieteicējas pieteikumu neatzīst, tas uzskatāms par nepamatotu.

Paskaidrojumā norādīts, ka DNL „B” Nr.914 izsniegta neievērojot Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 10.punktu, kas nosaka, ka DNL izsniedzama pēc personas personīgas apskates un izmeklēšanas. Pieteicēja pieteikumā nenoliedz, ka DNL „B” Nr.914 ir izsniegta, ārstei neveicot viņas personīgu apskati un izmeklēšanu, vienlaikus norādot, ka minētā DNL ir izsniegta viņai 2004.gada 17.septembrī, sazvanoties ar savu ārstējošo ārsti *E.K.*. Šāda ārsta, kas izsniedz DNL, un pacienta, kas vēlas saņemt DNL, rīcība ir pretrunā ar Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumiem Nr.152.

Saskaņā ar minēto noteikumu 12.2.apakšpunktu DNL var anulēt ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta DNL, izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka DNL izsniegta nepamatoti.

[8] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 13.oktobra lēmumu nolemts pieaicināt lietā kā trešo personu atbildētāja pusē SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS””.

2005.gada 24.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID iesniegums ar lūgumu šajā lietā pielaist VID kā trešo personu atbildētāja pusē. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 24.oktobra lēmumu nolemts pielaist VID kā trešo personu atbildētāja pusē.

[9] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 11.novembra spriedumu pieteicējas pieteikums par MADEKKI faktisko rīcību un Lēmuma atcelšanu noraidīts.

Spriedumā norādīts, ka Lēmumā pamatoti atzīts, ka pieteicējai DNL „B” izsniegta, pārkāpjot Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 10.punktu, un saskaņā ar šo noteikumu 12.2. un 17.punktu tā ir anulējama.

Kā nepamatots noraidīts pieteicējas arguments, ka MADEKKI bija jāuzliek par pienākumu SIA „Medicīnas sabiedrībai „ARS”” ar 2004.gada 20.septembri izdot pieteicējai DNL „A”, jo saskaņā ar Ministru kabineta

2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 10.punktu šāds lēmums jāpieņem ārstam vai ārsta palīgam. Sprieduma motīvu daļā arī norādīts, ņemot vērā, ka Lēmums atstājams negrozīts, tiesa neizvērtē pieteikumu daļā par Rīkojuma atcelšanu.

[10] Par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 11.novembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 6.novembra lēmumu izbeigta tiesvedība administratīvajā lietā par pieteicējas pieteikumu par Lēmuma, Rīkojuma un iestādes faktisko rīcību.

Nepiekrītot apgabaltiesas lēmumam, pieteicēja to pārsūdzēja.

Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 5.februāra lēmumu nolemts atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 6.novembra lēmumu un nosūtīt lietu izskatīšanai pēc būtības Administratīvajai apgabaltiesai.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 17.jūlija lēmumu Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 11.novembra spriedums atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[10.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka administratīvā procesa galīgais noregulējums ir Rīkojums, kas ir administratīvais akts, ar kuru pieteicējai izbeigtas konkrētas tiesiskas attiecības. Savukārt Atzinums un Lēmums ir vērtējami kā minētā administratīvā procesa starplēmumi un to tiesiskums ir pārbaudāms, pārbaudot Rīkojuma tiesiskumu.

[10.2] Attiecībā uz SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS”” ir pārkāptas tiesību normas, jo SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS”” uz tiesas sēdi nav aicināta kā atbildētāja.

[11] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 16.oktobra lēmumu lietā atbildētājas, Latvijas Republikas, pusē pieaicinātā iestāde MADEKKI aizstāta ar citu iestādi – SIA „Medicīnas sabiedrību „ARS”” (turpmāk arī – atbildētāja).

[12] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 1.oktobra spriedumu nolemts noraidīt pieteicējas pieteikumu par Rīkojuma atcelšanu.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[12.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta un Administratīvā apgabaltiesas nolēmumos ir atzīts, ka administratīvā procesā gala lēmums ir SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojums Nr.K-10/2005 par pieteicējai izsniegtās DNL

„B" anulēšanu, kas ir administratīvais akts, ar kuru pieteicējai izbeigtas konkrētas tiesiskas attiecības. Savukārt Atzinums un Lēmums ir vērtējami kā minētā administratīvā procesa starplēmumi un to tiesiskums ir pārbaudāms, pārbaudot Rīkojuma tiesiskumu.
Attiecīgi pirmās instances tiesai ir jāpārbauda Rīkojuma tiesiskums.

[12.2] APL 250.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus. No minētās normas izriet, ka taisnīgs administratīvā akta izdošanas process, līdzīgi kā taisnīgs tiesas process, sastāv no divām daļām – taisnīga un tiesību normām atbilstoša procesa un taisnīga un tiesību normām atbilstoša rezultāta.
Pieteicējas ieskatā pārsūdzētais administratīvais akts nav tiesisks, jo tiesību normām neatbilst gan akta izdošanas process, gan tā rezultāts. Savukārt atbildētājs ir pretējos uzskatos. Ņemot vērā norādīto, tiesa turpmāk spriedumā izvērtēs gan administratīvā akta izdošanas procesa, gan rezultāta atbilstību tiesību normām.

[12.3] Administratīvā akta formu un sastāvdaļas noteic APL 67.pants. Ne minētajā pantā, ne arī citās APL normās nav noteikts, ka administratīvajam aktam obligāti ir jāsastāv no viena dokumenta. Ievērojot minēto administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka nav būtiski, cik dokumenti veido administratīvo aktu (tā pamatojumu). Būtiski ir, lai būtu objektīvi saprotams, ka iestāde konkrētu dokumentu uzskata par administratīvā akta sastāvdaļu, un lai iestāde šo dokumentu būtu paziņojusi (izsniegusi, nosūtījusi) adresātam, ja šis dokuments jau iepriekš nav bijis adresāta rīcībā.
Turklāt, ja rakstveidā izdots administratīvais akts neatbilst APL 67.panta prasībām, adresātam saskaņā ar APL 69.panta otro daļu viena mēneša laikā no administratīvā akta paziņošanas dienas ir tiesības pieprasīt, lai iestāde divu nedēļu laikā pēc attiecīgā iesnieguma saņemšanas noformē administratīvo aktu atbilstoši APL 67.panta prasībām. Iestādei šādā gadījumā nav obligāti jāizgatavo viss administratīvai akts no jauna, iestāde tā vietā var izsniegt adresātam papildu dokumentus, kuri satur trūkstošās administratīvā akta sastāvdaļas *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-294/2007 9.punkts)*.
Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.2.punkts noteic, ka DNL var anulēt tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta DNL – izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka DNL izsniegta nepamatoti.

Tādējādi tiesību normā ir tieši noteikts, ka attiecīgajā gadījumā administratīvais akts sastāv no diviem dokumentiem: rīkojuma un MADEKKI atzinuma.

Pārsūdzētais Rīkojums *(lietas 31.lapa)* ir balstīts uz Lēmumu *(lietas 44.lapa)*.

Ņemot vērā norādīto, konstatējams, ka pārsūdzētais administratīvais akts sastāv no: 1) SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005; 2) MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548; 3) MADEKKI ārstes ekspertes *I.R.* 2005.gada 4.janvāra atzinuma „Par *M.K.* darbnespēju un izsniegto darbnespējas lapu A un B pamatotību”.

No tiesā iesniedzamo dokumentu uzskaitījuma izriet, ka visi iepriekšminētie dokumenti tika pievienoti pieteikumam un iesniegti Administratīvajā rajona tiesā, kas tādējādi pierāda, ka šie dokumenti bija pieteicējas rīcībā, tas ir, ka administratīvais akts pilnā apjomā paziņots pieteicējai.

Ievērojot minēto secināms, ka pieteicējas arguments par to, ka pārsūdzētais administratīvais akts nesatur pamatojumu, ir nepamatots, jo akta pamatojumu satur divi citi dokumenti, kuri bija pieteicējas rīcībā.

Nepamatots tiesas ieskatā ir arī pieteicējas arguments, par MADEKKI kompetences trūkumu sniegt atzinumus par DNL izsniegšanas pamatotību.

Tas, ka MADEKKI ir šādas tiesības, izriet no Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.2.punkta. Tiesas ieskatā, ja normatīvais akts, kas regulē kādu specifisku jautājumu, tajā pat laikā nosaka iestādes kompetence ar šo jautājumu saistītajā jomā, nav nepieciešams, lai attiecīgas pilnvaras obligāti būtu nostiprinātās arī iestādes darbību regulējoša tiesību aktā.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzina, ka nav nepieciešams vērtēt ar MADEKKI nolikumu un kompetenci saistītus apstākļus, uz kuriem pieteicēja norāda, pamatojot savu prasījumu, jo kontekstā ar Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 ietverto regulējumu, šiem argumentiem lietā nav nozīmes.

[12.4] Iestāde APL 1.panta pirmās daļas izpratnē ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas noteiktas valsts varas pilnvaras valsts pārvaldes jomā.

Līdz ar to, ja speciālajā tiesību normā nav noteikta apstrīdēšanas kārtība, ir tiesiski pieļaujams, ka iestādes zemākas amatpersonas lēmums tiek apstrīdēts šīs pašas iestādes augstākai amatpersonai.

Tādējādi, nepamatots ir pieteicējas arguments, ka MADEKKI vadītajai nav bijis kompetences izskatīt VID 2004.gada 13.decembra apstrīdēšanas iesniegumu par lēmumu par administratīvās lietas izbeigšanu, un pieņemt lēmumu atcelt apstrīdēto lēmumu.

[12.5] APL 37.panata pirmā daļa noteic, ka iestādi administratīvajā procesā nevar pārstāvēt vai iestādes pusē procesuāli darboties nevar persona: 1) kurai konkrētajā lietā rodas vai var rasties interešu konflikts; 2) par kuras

objektivitāti pastāv pamatotas šaubas; 3) uz kuru attiecas citi likumā paredzētie ierobežojumi.

No APL 37.panta pirmās daļas 2.punkta izriet, ka tiesību norma, ierobežojot amatpersonas tiesības procesuāli darboties iestādes pusē, neuzskaita konkrētus apstākļus, kuriem pastāvot, ierobežojums būtu obligāti jāpiemēro.

No tā izriet, ka apstāklis, ka administratīvā lietā turpina procesuāli darboties amatpersona, kuras lēmums ir atcelts, automātiski nenozīmē to, ka amatpersonai ir ierobežojamas tiesības turpmāk procesuāli darboties konkrētajā administratīvajā procesā. Tas vai lēmuma atcelšana rada šaubas par amatpersonas objektivitāti ir izvērtējams katrā konkrētā gadījumā, ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus.

Tiesa, ņemot vērā tālāk norādītos apstākļus, atzīst, ka konkrētajā lietā fakts, ka *I.R.* lēmums par lietas izbeigšanu tika atcelts, pats par sevi nerada šaubas par viņas objektivitāti.

No VID 2004.gada 13.decembra iesnieguma *(lietas 10.-13.lapa)* izriet, ka VID lēmumam par administratīvās lietas izbeigšanu nepiekrīt galvenokārt tādēļ, ka tā rīcībā ir jauna informācijas, kuras nav bijis MADEKKI rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi. Proti, VID apstrīdēto lēmumu prasīja atcelt, atsaucoties uz SIA „Lat Chapter Airlaines" 2004.gada 30.novembra vēstulē Nr.446/200 „Par informācijas sniegšanu" ietverto informāciju, ka pieteicēja 2004.gada 9.septembrī izlidoja uz Barselonu un 2004.gada 19.septembrī atgriezās Rīgā ar minētās aviokompānijas organizētajiem reisiem, un no tā izrietoša secinājuma, ka pieteicēja nevarēja apmeklēt ārstu DNL „B" izsniegšanas dienā.

Iepriekšminētās SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstules kopiju, kā redzams no VID iesniegumā norādītā iesniedzamo dokumentu saraksta, MADEKKI saņēma no VID kopā ar apstrīdēšanas iesniegumu.

MADEKKI 2004.gada 22.decembra lēmums Nr.7-25-V-548 atcelt apstrīdēto lēmumu par lietas izbeigšanu *(lietas 15.lapa)* pamatots tieši ar to, ka lietā ir iesniegti papildus pierādījumi.

Lietā nav neviena pierādījuma, ka, pieņemot lēmumu par lietas izbeigšanu, iestādei SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstulē minētā informāciju jau bija zināma vai arī bija zināms, ka tieši SIA „Lat Chapter Airlaines" rīcībā ir lietai nozīmīga informācija.

Tādējādi secināms, ka lēmums par lietas izbeigšanu tika atcelts un administratīvais process tika turpināts saistībā ar jaunas, lietai nozīmīgas, informācijas iegūšanu, nevis ar amatpersonas darbības defektiem.

Ievērojot minēto, tiesa noraidīja pieteicējas argumentu, ka Atzinums un Lēmums ir prettiesiski vien tāpēc, ka tika atcelts šo dokumentu autores ārstes ekspertes *I.R.* iepriekšējais lēmums par lietas izbeigšanu.

Tiesa norādīja, ka likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" ietvertais regulējums, uz kuru atsaucas pieteicēja pamatojot šajā sprieduma punktā aplūkojamo argumentu, nav piemērojams lietās, kurās privātpersonas vēršas iestādē, lai atrisinātu konkrētu savas subjektīvās tiesības skarošu jautājumu. Ar subjektīvo tiesību īstenošanu saistītie jautājumi iestādē realizējami ar administratīvo aktu (pozitīvu vai negatīvu), kura izdošanas procesuālo kārtību nosaka APL.

Ņemot vēra norādīto, tiesa uzskatīja, ka *I.R.* konkrētajā gadījumā varēja turpināt procesuāli darboties iestādes pusē arī pēc viņas pieņemtā lēmuma atcelšanas. Tādējādi nepamatots ir pieteicējas viedoklis, ka MADEKKI, uzticot šajā administratīvajā procesā turpināt procesuāli darboties *I.R.* pēc tam, kad viņas lēmums ticis atcelts, ir pārkāpusi taisnīguma principu.

[12.6] Iestādes kompetenci informācijas gūšanā noteic APL 59.pants, kas nosaka iestādes pienākumu iegūt lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju un tiesības iegūt to no lietas dalībniekiem, citām institūcijām.

No APL 60.panta izriet, ka iestāde, pirmkārt, nedrīkst vākt informāciju, kura nav paredzēta administratīvajā aktā vai nav nepieciešama lietas izlemšanai, otrkārt, iestāde nedrīkst izmantot administratīvajā procesā informāciju, kas iegūta ar prettiesiskām metodēm.

MADEKKI SIA „Lat Chapter Airlaines" informāciju ieguva no lietas dalībnieka – VID, tas ir, ar metodi, kas ir paredzēta APL 59.pantā.

Izvērtējot, vai DNL „B" pieteicējai izsniegta pamatoti, ir svarīgi konstatēt, vai pieteicēja šās lapas izsniegšanas laikā atradās Latvijā vai ārpus tās. Līdz ar to, nav nekāda pamata uzskatīt, ka SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstulē ietvertā informācija nebūtu nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

Ņemot vērā šajā punktā norādīto, secināms, ka pieteicējas arguments, ka MADEKKI nevarēja prasīt no SIA „Lat Chapter Airlaines" informāciju un izmantot to savā atzinumā, ir nepamatots, jo informācija iegūta ar tiesisku metodi un tā noteikti ir nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

[12.7] Likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 12.pants noteic, ka slimības pabalsts piešķiršanas pamats ir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta darba nespējas lapa.

Uz šīs normas pamata izdotu Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 1.punkts noteic, ka šie noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek apliecināta personas pārejoša darbnespēja, un attiecīgo dokumentu izsniegšanas kārtība.

Saskaņā ar šo noteikumu 3.1.punktu DNL izsniedz sakarā ar slimību vai traumu, kas saistīta ar darbspējas zaudēšanu. Savukārt atbilstoši minēto noteikumu 10.punktam DNL izsniedz ārstniecības iestādes ārsts vai ārsta

palīgs pēc personas personīgas apskates un izmeklēšanas, pieņemto lēmumu pamatojot medicīniskajā dokumentācijā.

Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.2.punkts noteic, ka DNL var anulēt, izdarot par to atzīmi DNL reģistrācijas žurnālā tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta DNL, – izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti.

Saskaņā ar šo noteikumu 17.punktu, ja ārsts konstatē, ka ir noticis ārstēšanas režīma pārkāpums, tiek izdarīta attiecīga atzīme DNL „A" un DNL „B" ailē „Atzīmes par ārsta noteiktā režīma pārkāpšanu" un norādīts datums, kad noticis pārkāpums.

No minēto normu kopsakara (sistēmiskā iztulkojuma), pirmkārt, konstatējams, ka DNL ārsts vai ārsta palīgs personai izsniedz, ja ārsts, veicot personas personīgo apskati un izmeklēšanu, konstatē ar darbspēju zaudēšanu saistītu slimību vai traumu, ko attiecīgi pamato medicīniskajā dokumentācijā. Izņēmumi šim principam tiesību normās nav paredzēti.

Tādējādi, tikai gadījumā, ja DNL izsniegta, ievērojot visus iepriekšminētos nosacījumus, ir pamats atzīt, ka DNL izsniegta pamatoti. Savukārt, ja kaut viens no DNL izsniegšanas nosacījumiem neizpildās, tās izsniegšanu nevar atzīt par pamatotu.

Otrkārt, no iepriekšminētā tiesiskā regulējuma izriet, ka DNL izsniegšanas pamatotības izvērtēšanu veic MADEKKI, kuras atzinums, ka DNL izsniegta nepamatoti, ir pamats ārstniecības iestādes vadītājam izdot rīkojumu par DNL anulēšanu.

Ņemot vērā šajā punktā norādīto, tiesai ir jāizvērtē, vai MADEKKI atzinums, konstatējot, ka DNL „B" pieteicējai izsniegta nepamatoti, izriet no lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem un vai tādējādi tiesisks un pamatots ir atbildētājas Rīkojums anulēt DNL, atsaucoties uz Lēmumu.

[12.8] Atzinumā un Lēmumā ir atzīts, ka DNL „B" pieteicējai izsniegta nepamatoti, jo, izsniedzot DNL, nav ievērota Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 10.punktā noteiktā personas pārejošas darbnespējas noteikšanas un apliecināšanas kārtība. Proti, DNL „B" pieteicējai izsniegta, neveicot pieteicējas personīgo apskati un izmeklēšanu. Atzinumā tāpat ir norādīts, ka pieteicējai izsniegtā DNL „B" ir anulējama, pamatojoties uz augstāk minēto noteikumu 12.2. un 17.punktu.

Tiesas ieskatā Atzinums ir pamatots gan attiecībā uz nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem, gan no tā izrietošām tiesiskām sekām.
Atbilstoši DNL reģistrācijas žurnālam DNL „B" pieteicējai izsniegta 2004.gada 17.septembrī *(lietas 94.lapa)*.

No Atzinumā citētajiem medicīnisko dokumentu ierakstiem redzams, ka pieteicējas vizīte 2004.gada 17.septembrī pie ārsta nav fiksēta. Savukārt

ziņas par pieteicējas veselības stāvokli 2004.gada 20.septembrī medicīniskajos dokumentos ierakstītas, pamatojoties uz pieteicējas pa tālruni sniegto informāciju.

Ārstes *E.K.* paskaidrojumos *(lietas 62., 89.lapa)* norādīts, ka DNL „B" pieteicējai izsniegta no 2004.gada 17.septembra, neapskatot un neizmeklējot pieteicēju, bet pamatojoties uz informāciju, ko pieteicēja, apgalvojot, ka atrodoties laukos, paziņoja pa tālruni 2004.gada 20.septembrī. Vēl ārstes paskaidrojumā norādīts, ka pieteicēja poliklīnikā esot ieradusies 2004.gada 27.septembrī un ar nākošo dienu DNL „B" tika noslēgta. Bez tam ārstes *E.K.* paskaidrojumos norādīts, ka pieteicējai bija ieteikts ambulatorais režīms, kas sevī neietver pārvietošanos pāri valsts robežai un uzturēšanos ārpus Latvijas.

Šādos apstākļos ir pareizs MADEKKI secinājums, ka pieteicējai DNL „B" izsniegta pārkāpjot noteikto kārtību, tātad nepamatoti.

Iepriekšminēto tiesas secinājumu nemaina pieteicējas norādītie apstākļi, ka pieteicēja neesot zinājusi, ka DNL noteikšanai ir obligāti nepieciešams apmeklēt ārstu, ka pieteicēja esot paļāvusies, ka ārstes rīcība, izsniedzot pieteicējai DNL „B" bez apskates, ir tiesiska un pamatota.

Atbilstoši tiesiskajam regulējumam tiesības saņemt DNL personai rodas sakarā ar darbnespēju izraisošu slimību, kuru personas apskatē un izmeklēšanā ir nodibinājis ārsts, savu lēmumu pamatojot medicīniskajos dokumentos. Uz citiem pamatiem šīs tiesības nevar rasties, tādēļ nav tiesiskas nozīmes tam, ka darbnespēja iepriekšminētajā kārtībā nav nodibināta ārsta, pacienta, vai abu minēto kopīgas vainas, kļūdas vai nezināšanas dēļ.

Kā redzams no likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 12.panta, DNL ir vienīgais pamats slimības pabalsta piešķiršanai. Tieši DNL nozīmīguma dēļ, tas ir no tās izrietošām sekām, ir svarīgi, ka tās izsniegšanā ir precīzi un pilnīgi ievērota tiesību normās noteiktā kārtība. Personas personīgā apskate un izmeklējums tiesas ieskatā ir iepriekšminētās kārtības stūrakmens, jo tikai ārstam ir kompetence izvērtēt, vai personai ir konstatējama slimība un vai šī slimība ir saistīta ar darbnespēju. Pašsaprotami, ka iepriekšminētie apstākļi nevar tikt nodibināti aizmuguriski, neveicot personas apskati un izmeklēšanu, bet paļaujoties uz ieinteresētās personas paskaidrojumiem par patstāvīgi veiktajiem pārbaudījumiem.

Tiesas ieskatā ir pamatoti sagaidāms, ka saprātīga persona ar pietiekamu dzīves pieredzi apzinās darbnespējas noteikšanas un DNL izsniegšanas principus.

Tiesas ieskatā pieteicēja, lai arī norāda, ka nav zinājusi, ka ārsta apmeklējums ir obligāts DNL izsniegšanas nosacījums, pietiekami labi orientējas darbnespējas konstatēšanas un fiksēšanas principos. Tā pieteicēja

paskaidrojumos tiesas sēdē atzina, ka pēc savas iniciatīvas esot zvanījusi ārstei, lai paziņotu, ka viņa nevarēs ierasties, jo atrodoties laukos. Tātad pieteicēja pietiekami labi ir apzinājusies, ka ārsta apmeklējums ir darbnespējas konstatēšanas priekšnosacījums, tāpēc izdomāja patiesībai neatbilstošu ieganstu, kāpēc konkrētajā gadījumā viņa šo nosacījumu nevar izpildīt. Minētā ieganstа būtība tiesas ieskatā norāda uz to, ka pieteicēja pietiekami labi apzinājās, ka ceļojums uz Spāniju nekāda gadījumā nevar attaisnot vairīšanos apmeklēt ārstu, bet drīzāk varētu šaubas par slimības ietekmi uz darbspējām.

Ievērojot šajā punktā norādīto, konstatējams, ka pieteicēja nepamatoti atsaucas uz APL 10.pantu. Atbilstoši šajā normā nostiprinātajam tiesiskās paļāvības principam iestādes kļūda nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas, ja privātpersona nav vainojama tās pieļaušanā. No lietas nepārprotami izriet, ka pieteicēja attiecībā uz iemeslu, kura dēļ viņa nevar ierasties uz pieņemšanu poliklīnikā, ārsti maldināja, apgalvojot, ka viņa nejūtas labi, taču nevar ierasties, jo atrodas laukos.

[12.9] Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.punkts ir ietverts III nodaļā, kura nosaka to personu loku, kurām ir tiesības izsniegt un anulēt DNL, proti: 1) DNL var anulēt tās ārstniecības ārsts vai ārsta palīgs, kurā izsniegta DNL, – ja DNL ir bojāta, izrakstīta kļūdaini vai ar vairākiem labojumiem; 2) DNL var anulēt tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta DNL, – izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka DNL izsniegta nepamatoti.

Tādējādi 12.punkta ievaddaļas vārds „var" nozīmē nevis iestādes tiesības izvēlēties izdot vai neizdot rīkojumu par darbnespējas lapas anulēšanu, bet ārstniecības iestādes personu, kas šajā punktā paredzētajos gadījumos drīkst anulēt darbnespējas lapas.

Tiesas ieskatā MADEKKI konstatējums, ka DNL izdota nepamatoti, nedod ārstniecības iestādes vadītājam tiesības izvēlēties anulēt vai neanulēt DNL. Nepamatoti izdota DNL ārstniecības iestādes vadītājam ir jāanulē. Neanulējot nepamatoti izdotu DNL var veidoties situācija, ka personai tiek nepamatoti piešķirts slimības pabalsts.

Ņemot vērā šajā punktā norādīto, konstatējams, ka pieteicējas uzskats, ka pārsūdzētais atbildēja administratīvais akts ir izvēles akts un ka iestādei tāpēc būtu jāapsver šāda akta izdošanas lietderība, ir kļūdains.

[12.10] Tiesas ieskatā kļūdains ir arī pieteicējas uzskats, ka šajā administratīvajā procesā ir pārkāpts personas uzklausīšanas princips. Lietā nav strīda, ka iespēja sniegt paskaidrojumus un izteikt savu viedokli un argumentus pieteicējai bija dota pirms MADEKKI 2005.gada 4.janvāra atzinuma un Lēmuma izdošanas. Minēto apliecina pieteicējas iesniegums, kas MADEKKI saņemts 2004.gada 27.decembrī *(lietas 16.lapa).* Tiesas

ieskatā nav svarīgi, kurā administratīvā procesa iestādē brīdī iestāde personu uzklausa un kādā formā tas notiek, svarīgi, ka personai, īstenojot tās procesuālās tiesības, ir dota iespēja paust savu viedokli saistībā ar izskatāmo lietu.

[13] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 1.oktobra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka minētais spriedums ir nepamatots, jo sastādīts neievērojot vairākas materiālās un procesuālās tiesības, tādēļ ir atceļams.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[13.1] Tiesa nav precizējusi, kurā normatīvajā aktā ir norādīts tās minētais tiesiskais regulējums, ja speciālajā tiesību normā nav noteikta apstrīdēšanas kārtība, tad tiesiski pieļaujams, ka iestādes zemākās amatpersonas lēmums tiek apstrīdēts šīs iestādes augstākai amatpersonai. Pieteicējas ieskatā tiesa nav noskaidrojusi, kādā kārtībā apstrīdams MADEKKI lēmums par administratīvās lietas izbeigšanu.

Konkrētajā gadījumā bija jāvadās pēc APL 76.panta otrās daļas noteikumiem, proti, tā kā MADEKKI atradās Labklājības ministrijas pakļautībā, tad MADEKKI pieņemtu administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā institūcijā – Labklājības ministrijā.

[13.2] Lēmumu par administratīvās lietas izbeigšanu un Lēmumu par DNL pamatotību izdevusi viena un tā pati persona. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka iestāde pārkāpusi APL 14.^{1}pantā noteikto taisnīguma principu, kas liedz piedalīties lēmuma pieņemšanā personai, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas.

Administratīvais process iestādē šajā lietā tika uzsākts pēc VID 2004.gada 21.decembra iesnieguma, kurā VID vairākkārt uzvēris, ka tā rīcībā ir informācija, ka pieteicēja no 2004.gada 9.septembra līdz 20.septembrim atradusies ārpus Latvijas. MADEKKI šo informāciju nav precizējusi. Tikai pēc VID 2004.gada 13.decembra vēstules par SIA „Lat Charter Airlines" sniegto informāciju MADEKKI pieņēma norādītos faktu, kas ir vienīgais fakts DNL „B" anulēšanai. Tādējādi, tā kā MADEKKI eksperte, veicot atkārtotu ekspertīzi konkrētajā lietā ar nemainīgiem procesa dalībniekiem un faktiskajiem apstākļiem, nonāca pie atšķirīgiem secinājumiem un atšķirīgiem lēmumiem, minētais pieteicējas ieskatā liek šaubīties par pieņemto lēmumu likumību.

[13.3] Tiesa kļūdaini vērtējusi Lēmumu arī no informācijas iegūšanas viedokļa. Konkrētajā gadījumā saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 93.pantu tiesa nav vērtējusi kā VID – darba devējs ieguvis konfidenciālo informāciju par klientu no SIA „Lat Charter Airlines". Minētās informācijas

apstrāde atbilstoši Fizisko personu datu aizsardzības likumam ir aizliegta bez personas rakstiskas piekrišanas.

[13.4] Tiesa nav vērtējusi, kuras personas vainas dēļ tika atcelta pieteicējas DNL. Pieteicēja uzskata, ka ārstes pieļautā kļūda, izsniedzot DNL bez pacientes personīgās apskates, bija formāls pārkāpums, kurā pieteicēja nav vainojama. Tomēr šīs ārstes kļūdas dēļ pieteicēja iestājās nelabvēlīgas sekas, proti, tika radīts priekšnoteikums, lai tiktu nepamatoti ierobežotas pieteicējas Latvijas Republikas Satversmes 109.pantā garantētās tiesības uz sociālo nodrošinājumu darbnespējas gadījumā.

[13.5] Pieteicējas ieskatā tiesa, neveicot Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.punktā paredzēto formulējuma padziļinātu analīzi, nonākusi pie kļūdaina slēdziena, ka Rīkojums ir obligāts administratīvais akts. Pieteicējas ieskatā no gramatiskā viedokļa šajā normā skaidri izteikta ārstniecības iestādes vadītāja rīcības brīvība, proti, minētā persona drīkst anulēt DNL. Savukārt no teleoloģiskā viedokļa ar šo normu ārstniecības iestādes vadītājam ir uzlikts par pienākumu izvērtēt MADEKKI atzinumu, ka iespējams DNL ir iesniegta nepamatoti. Tādējādi tikai pēc visu administratīvi procesuālo darbību veikšanas ārstniecības iestādes vadītājs ir tiesīgs pieņemt lēmumu anulēt vai neanulēt DNL.

[13.6] Pieteicēja uzskata, ka tiesa nav vērtējusi Rīkojuma prettiesiskumu. Tā kā Rīkojums ir administratīvais akts, tad tam atbilstoši APL 67.pantā otrajā daļā noteiktajam jāsatur administratīvā akta sastāvdaļas. Konkrētajā gadījumā Rīkojumā iztrūkst vairāki minētajā tiesību normā norādītie elementi, proti: 1) nav uzklausīti administratīvā procesa dalībnieku viedokļi un argumenti; 2) nav pilnvērtīgs faktu konstatējums; 3) nav norādes, kur un kādā termiņā šo administratīvo aktu var apstrīdēt vai pārsūdzēt; 4) nav administratīvā akta pamatojuma. Savukārt atbilstoši APL 65.panta otrajai daļai Rīkojums ir izdošanas izvēles administratīvais akts un atbildētājas vadītājam bija jāapsver administratīvā akta izdošanas lietderība, lemjot par: 1) administratīvā akta nepieciešamību, lai sasniegtu tiesisku (leģitīmu) mērķi; 2) par administratīvā akta piemērotību attiecīgā mērķa sasniegšanai; 3) par administratīvā akta vajadzību; 4) par administratīvā akta atbilstību.

[14] 2008.gada 8.decembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 1.oktobra spriedums ir pamatots un atstājams negrozīts. Savukārt pieteicējas iesniegtā apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[15] 2009.gada 30.decembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts atbildētājas papildus rakstveida paskaidrojums par pieteicējas iesniegto apelācijas sūdzību.

Paskaidrojumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[15.1] Pieteicēja nav vērtējusi APL 69.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumus, kas noteic, ka administratīvo aktu var izdot, neievērojot šā likuma 67.panta noteikumus, ka tas paredzēts piemērojamā normatīvajā aktā, kas konkrētajā gadījumā ir Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumi Nr.152. Tādējādi secināms, ka Rīkojuma izdošanai netiek izvirzītas tādas prasības, kādas norādītas APL 67.panta otrajā daļā.

[15.2] Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.2.punkts nepārprotami nosaka ārstniecības iestādes vadītāju pienākumu izdot rīkojumu par DNL anulēšanu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka DNL izsniegta nepamatoti. Konkrētajā gadījumā bez Lēmuma, kura sastāvdaļa ir Atzinums, Rīkojums no tiesiskā viedokļa nevarētu tikt izdots, jo pašam ārstniecības iestādes vadītājam valsts pārvaldes jomā nav deleģētas tiesības veikt DNL izsniegšanas pamatotības pārbaudi.

[15.3] Lietā nav gūti pierādījumi, ka MADEKKI ārste eksperte, pieņemot lēmumus, nav ievērojusi objektivitāti vai būtu liegusi procesa dalībniekiem pienācīgu iespēju izteikt viedokli un iesniegt pierādījumus.

[15.4] Ar lietas materiāliem apstiprinās fakts, ka dokumentālu apstiprinājumu par pieteicējas atrašanos ārpus Latvijas no SIA „Lat Charter Airlines" MADEKKI saņēma tikai ar VID 2004.gada 13.decembra vēstuli. Pieteicēja lietā nav iesniegusi pierādījumus, ka SIA „Lat Charter Airlines" sniegtā informācija iegūta ar prettiesiskām metodēm. Minētās sabiedrības sniegtā informācija nesatur datus par pieteicējas veselību vai noteikta ārstniecības kursa iziešanu vai kāda cita veida informāciju, kura vērtējama kā personas sensitīvi dati Fizisko personu datu aizsardzības likuma izpratnē.

Tiesas kompetencē neietilpst pārbaudes veikšana par VID, kas nav atzīstams par iestādi APL 60.panta izpratnē, metodēm, kādā veidā iegūta informācija.

[16] Tiesas sēdē pieteicējs pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt, pamatojoties uz pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādīto motīvu pamata.

Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina uz pārsūdzētajā Lēmumā norādīto argumentu un sniegto paskaidrojumu pamata. Lūdza apelācijas sūdzību un pieteikumu noraidīt.

Trešās personas pārstāve, pievienojoties atbildētājas sniegtajam viedokli, lūdza apelācijas sūdzību un pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[17] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[18] Administratīvā apgabaltiesa konstatē turpmāk minētos lietas faktiskos apstākļus.

[18.1] SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS”” ārste *M.K.* izsniegusi DNL „A” par laika periodu no 2004.gada 9. līdz 16.septembrim un DNL „B” par laika periodu no 2004.gada 17. līdz 27.septembrim *(lietas 7. un 8.lapa)*.

[18.2] 2004.gada 21.oktobrī *M.K.* darba devējs – VID – vērsās MADEKKI ar iesniegumu, lūdzot sniegt atzinumu, vai pieteicēja [18.1] norādītajā laikposmā ārstējās ārvalstīs un vai viņa šajā laikā varēja lidot uz ārzemēm *(lietas 85.lapa)*.

[18.3] Ar 2004.gada 2.novembra vēstuli MADEKKI pieaicināja *M.K.* kā trešo personu administratīvajā lietā *(lietas 76.lapa)*;

[18.4] Ar MADEKKI 2004.gada 16.novembra lēmumu administratīvā lieta izbeigta faktu trūkuma dēļ *(lietas 9.lapa)*.

[18.5] VID 2004.gada 13.decmbrā apstrīdēja MADEKKI 2004.gada 16.novembra lēmumu un lūdza anulēt [18.1] DNL „A” un „B” *(lietas 11.lapa)*.

[18.6] Ar MADEKKI 2004.gada 22.decembra lēmumu atcelts MADEKKI 2004.gada 16.novembra lēmums un ārstei ekspertei uzdots veikt atkārtotu ekspertīzi *(lietas 15.lapa)*.

[18.7] *M.K.* 2004.gada 24.decembrī MADEKKI izteikusi rakstveida iebildumus pret VID apstrīdēšanas iesniegumu *(lietas 16.lapa)*.

[18.8] MADEKKI ārste eksperte *I.R.* 2005.gada 4.janvārī sastādīja atzinumu lietā Nr.7-25-V-548 par *M.K.* darbnespēju un izsniegto DNL „A” un „B” pamatotību *(lietas 19.lapa)*.

[18.9] MADEKKI ārste eksperte *I.R.* 2005.gada 5.janvārī pieņēma lēmumu lietā Nr.7-25-V-548, kurā norādīti galvenie [18.8] atzinumā izdarītie secinājumi, tostarp, ka DNL „B” ir anulējama, pamatojoties uz Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 12.2 un 17.punktu *(lietas 25.lapa)*.

Lēmumā norādīts, ka darbnespēja periodā no 2004.gada 3.septembra līdz 2004.gada 16.septembrim ir noteikta pamatoti un DNL „A” Nr.2665 izsniegta pareizi. DNL „B” Nr.914 laika periodā no 2004.gada 17.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim izsniegta neievērojot Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 10.punktu.

Lēmumā tika ņemta vērā papildus informācija no SIA „Lat Charter Airlines" 2004.gada 30.novembra vēstules Nr.446/2004., ka *M.K.* ieradās Latvijā 2004.gada 19.septembrī.

[18.10] Ar „Medicīnas sabiedrības „ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 *M.K.* 2004.gada 17.septembrī izsniegtā DNL „B" anulēta *(lietas 31.lapa)*.

[18.11] VID 2005.gada 16.februārī *M.K.* nosūtīja darba uzteikumu *(lietas 32.lapa)*.

[18.12] VID ģenerāldirektors 2005.gada 21.februārī izdeva rīkojumu Nr.349-p par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar *M.K. (lietas 128.lapa)*.

[18.13] *M.K.* 2005.gada 24.martā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā iesniedza prasības pieteikumu par VID darba uzteikumu *(lietas 103.lapa)*.

[18.14] Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa ar 2005.gada 24.augusta lēmumu apturēja tiesvedību civillietā *M.K.* prasībā pret VID par darba devēja uzteikumu un rīkojuma par darba tiesisko attiecību izbeigšanu atzīšanu par spēkā neesošu līdz laikam, līdz likumīgā spēkā stāsies administratīvās tiesas spriedums *M.K.* sūdzībā par Lēmumu un Rīkojuma atcelšanu *(lietas 130.lapa)*.

[19] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams**,** līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[20] Tā kā apgabaltiesa ir pievienojusies pirmās instances sprieduma motivācijai un jauni būtiski argumenti apelācijas sūdzībā nav ietverti, kas nav izvērtēti pirmās instances spriedumā, apgabaltiesa atkārtoti tos nevērtē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt *M.K.* pieteikumu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr.K-10/2005 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga

Tiesneši E.Puriņš

L.Slica